

WYROK NACZELNEGO SĄDU ADMINISTRACYJNEGO

z dnia 21 listopada 2002 r.

(dotyczy przetwarzania danych osobowych Skarżącego przez producenta, dealera samochodowego oraz Instytut Badania Opinii na podstawie umowy)

po rozpoznaniu w dniu 21 listopada 2002 r. sprawy ze skargi Pana X na decyzję Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 27 czerwca 2001 r. nr GI-DEC-DP-63/01/541 w przedmiocie przetwarzania danych osobowych

skargę oddala.

UZASADNIENIE

Decyzją z 27 czerwca 2001 r. Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych utrzymał w mocy swoją decyzję z 24 maja 2001 r. odmawiającą Skarżącemu uwzględnienia wniosku w przedmiocie bezprawnego — jego zdaniem - przetwarzania jego danych osobowych przez Sp. z o. o. X, S.A. Y i Instytut Badania Opinii. W jej obszernym uzasadnieniu zwrócono uwagę m.in. na następujące okoliczności i stwierdzenia.

Na rynku samochodowym Sp. z o. o. X była dealerem, S.A. Y -producentem, a Instytut Badania Opinii zajmował się badaniami marketingowymi. Pozyskiwane przez dealera dane osobowe nabywców samochodów były przekazywane producentowi, który odpowiadał za roszczenia klientów wynikające z gwarancji i rękojmi i jednocześnie te dane udostępniał Instytutowi Badania Opinii na podstawie zawartej 1 lutego 2000 r. umowy celem zasięgnięcia opinii użytkowników o zakupionych pojazdach. W takim układzie wymienione podmioty były administratorami danych osobowych, dokonywały ich przetwarzania koniecznego do realizacji umowy nabycia samochodu i pozyskiwania niezbędnych dla producenta ocen ich użytkowników, stosownie do art. 7 pkt 2 i 4, art. 23 ust. 1 pkt 3-4 i art. 31 ustawy z 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. nr 133, póź. 883 ze zm.). Nie jest bowiem możliwe zawarcie umowy sprzedaży bez dysponowania informacjami identyfikującymi strony, podobnie jak realizacja bez nich roszczeń wynikających z gwarancji czy też wspomniane badanie potrzeb rynku łączące się z opiniami użytkowników samochodów. W takich okolicznościach Skarżący otrzymał od Instytutu Badania Opinii do wypełnienia ankietę w celu poznania jego doświadczeń związanych z nabyciem i eksploatacją samochodu marki Alfa Romeo.

Generalny Inspektor przypomniał, że Skarżący mógł wnieść sprzeciw wobec przetwarzania jego danych w celach marketingowych i uzyskać zaprzestanie tych czynności stosownie do art. 32 ust. 3 ustawy. Mimo braku takiego sprzeciwu toczące się postępowanie administracyjne zostało potraktowane przez S.A. Y i Instytut Badania Opinii jako przejaw braku zgody Skarżącego na dalsze przetwarzanie jego danych osobowych w tych celach. W rezultacie jego dane osobowe zostały zastrzeżone z dniem 5 lutego 2001 r. i nie były już przetwarzane przez S.A. Y, a Instytut Badania Opinii usunął je po zakończeniu realizacji zadania zleconego umową z 1 lutego 2000 r. Nie było więc potrzeby nakazywania przez Generalnego Inspektora zaprzestania przetwarzania danych osobowych Skarżącego ani

podstaw do zawiadomienia prokuratury o naruszeniu w tej sprawie przepisów omawianej ustawy.

Skarżący uznał tę decyzję za niesłuszną i wniósł do Sądu o zbadanie jej zgodności z prawem, podkreślając, że Generalny Inspektor postawił mu niezrozumiały zarzut braku zgłoszenia sprzeciwu wobec przetwarzania danych osobowych i posłużył się stwierdzeniem o dopuszczalności przekazywania Instytutowi Badania Opinii przez S.A. Y jego danych osobowych do dalszego przetwarzania. Ponadto Skarżący oświadczył, że dotychczas nie otrzymał żadnej informacji o usunięciu jego danych osobowych z firm, które je przetwarzały. Generalny Inspektor wniósł o oddalenie skargi przypominając argumentację wskazaną w motywach decyzji.

Naczelny Sąd Administracyjny zważył, co następuje:

Przetwarzanie danych osobowych nie jest zawsze uzależnione od zgody osoby, której one dotyczą, co wynika z art. 23 ust. 1 pkt 2-5 i ust. 3-4 powołanej ustawy.

Obejmują one m.in. sytuacje, gdy przetwarzanie danych jest konieczne do realizacji umowy (jeżeli osoba, której dane dotyczą jest jej stroną) lub gdy jest to niezbędne do wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów administratora danych albo osób trzecich, którym są przekazywane np. do bezpośredniego marketingu własnych produktów bądź usług.

Taka właśnie sytuacja wystąpiła w rozpoznawanej sprawie: dealer w celu zawarcia ze Skarżącym umowy sprzedaży samochodu musiał przetworzyć jego dane osobowe i następnie przekazać je producentowi, realizującemu zobowiązania, jakie mogły wynikać z tytułu gwarancji i rękojmi za wady nabytego samochodu. Z kolei działalność marketingowa prowadzona we własnym zakresie przez producenta samochodów bądź zlecona podmiotowi zajmującemu się badaniem opinii użytkowników samochodów, jest nieodłącznym elementem działalności gospodarczej wprost objętym art. 23 ust. 4 pkt 1 tej ustawy. Ukazane w motywach decyzji obszernie wywody poświęcone analizie sposobu korzystania z uprawnień przez wymienione trzy podmioty funkcjonujące na współczesnym rynku samochodowym. Sąd w pełni aprobuje i uznaje za niepotrzebne ich ponowne przypominanie. W podobny sposób Sąd ocenia zakończenie przetwarzania danych osobowych Skarżącego w trybie art. 32 ust. 3 ustawy przy założeniu, że jego wystąpienie do Generalnego Inspektora mogło być uznane za sprzeciw wobec przetwarzania danych osobowych w zakresie objętym art. 32 ust. 1 pkt 8.

W rezultacie zaskarżona decyzja była zgodna z prawem.

Z powyższych względów Naczelny Sąd Administracyjny na podstawie art. 27 ust. 1 ustawy o NSA orzekł jak w sentencji.